

Paraules per la Pau

Full informatiu Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau núm. 60 setembre 2006

Manifestants de pau ferits a Bil'in

A la darrera manifestació setmanal contra el Mur de l'Apartheid, a Bil'in, els soldats ataquen els manifestants amb porres i bales de goma.

Bil'in, 25 d'agost (notícia difosa per ISM).

Alrededor de 100 manifestants incluyendo activistas de paz internacionales e Israelíes caminando desde la mezquita del pueblo hacia el emplazamiento del Muro fueron interceptados por hileras de soldados anti-disturbios en la entrada del pueblo.

Sin provocación ni intimidación los soldados arremetieron contra la manifestación repartiéndole golpes a diestro y siniestro indiscriminadamente contra los manifestantes. Una activista de paz Americana, Magan, sufrió una conmoción cerebral e importantes contusiones después de haber sido golpeada en la frente mientras que Anna una activista Americana sufrió importantes heridas en las manos.

Los manifestantes intentaron sentarse pero los soldados continuaron golpeándoles para que se dispersaran. Un activista Italiano y uno Israelí fueron golpeados de modo tan violento que tuvieron que ser llevados a la ambulancia para recibir atención médica. Aunque

Saif Abú Keshek, que fa un temps va estar a Tarragona invitat per la Coordinadora, amb altres activistes i soldats israelians

heridos, ambos pueden andar de nuevo. A los activistas Palestinos no violentos Mansour y Saif se les propinaron golpes especialmente fuertes que tuvieron que ser tratados más tarde en el hospital. Un activista español y dos Palestinos fueron arrestados pero liberados al final de la manifestación, habiendo sufrido heridas leves. A medida que los manifestantes se dispersaban, los soldados continuaban persiguiéndoles hasta el pueblo. Cuando Saif gritó a los activistas que evitaran los golpes de los soldados fue disparado y alcanzado dos veces con balas de goma. No contentos con este nivel de brutalidad, los soldados

dispararon a algunos manifestantes más con balas de goma mientras regresaban al pueblo. Entonces dispararon una vez más a Saif en la espalda y a otro grupo de activistas del ISM. Anna además de su herida en la mano recibió una bala de goma en la espalda y una en la cadera. Los soldados entonces detuvieron a dos activistas pero ellos fueron liberados por activistas compañeros suyos.

Los severos golpes infligidos indiscriminadamente en la manifestación de hoy continúan demostrando la escalada de violencia de las fuerzas de Ocupación contra las manifestaciones pacíficas. Los habitantes del pueblo de Bil'in no están intimidados por tal brutalidad y prometen volver la próxima semana para continuar su lucha contra la Ocupación y robo de su tierra.

Entre los activistas había jóvenes de Palestina, Israel, EEUU, Italia, Irlanda, Alemania i Catalunya.

Materials per la Pau Pilar Palacio

Por la Paz: ¡NO a la investigación militar".
Sobre la militarización de la ciencia y algunas de sus alternativas. VV.AA.

Preu: 7 €,

o a l'abast en pdf a www.bajocero.org/ediciones/pdf/i+d.pdf

Sovint ens preguntem per què hi ha guerres?... les ments més agosarades no només es plantegen com pot ser què hi hagi persones què utilitzin les armes, creades per **segarr** altres vides humanes, sinó què fins i tot intenten imaginar quin ésser humà podria ser tan frívol d'idear, dissenyar, testar i distribuir aquests instruments de mort.

Doncs bé... hi ha qui creu què hi ha guerres perquè la naturalesa humana és violenta. Seria aquest un debat explotat i què no ens ocupa, perquè partim de què com a animals racionals, la violència bèl·lica res té a veure amb la naturalesa. I en conseqüència podem imaginar què darrera de les guerres hi ha altres interessos més ben estudiats més enllà d'un possible impuls animal.

I això és en part el què vol denunciar el llibre d'aquest mes. La guerra és quelcom planificat, però no només per aquells dels quals coneixem bé el nom, sinó què la planificació arriba fins els despatxos de les universitats d'arreu del planeta. La recerca científica amb finalitats militars implica directament a un milió d'investigadors/es i representa més del 30% dels diners destinats a fer recerca al món. Cal afegir què l'Estat Espanyol és el segon dels països què més percentatge hi destina després dels Estats Units...

El llibre és un resultat més de la campanya Por la Paz: ¡No a la investigación militar!, nascuda al 1999 principalment per a fomentar el compromís de la ciència amb la pau. A les seves pàgines trobarem amés diferents textos presentats a les Jornades de l'any passat a Saragossa, i què volen aportar més raons per a què participem en la campanya i fem saber als nostres polítics a l'Estat Espanyol que la ciutadania esta a favor, com els i les impulsores diuen, de "civilitzar" la recerca.

www.prouinvestigaciomilitar.org/

La Fundació per la Pau i la Campanya "Per la Pau: prou investigació militar" volen denunciar la nul·la voluntat política del govern socialista en portar a terme un compromís adquirit en seu parlamentària i que va comptar amb 335 vots a faor i tres abstencions del conjunt de diputats i diputades.

Tot això va ser acordat en la disposició addicional 77 de la Llei 30/2005 de 29 de desembre dels Pressupostos Generals de l'Estat del 2006. Aquesta disposició contemplava que el Govern, a través de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia (CIMCYT) i amb la participació d'especialistes independents en la matèria, elaborés un Informe a lliurar al Parlament abans de l'estiu del 2006.

Com ja venim denunciant, abans amb els governs del Partit Popular i ara amb el govern del PSOE, se'ns presenta com a inversió en R+D partides que estrictament es dediquen a recerca amb finalitats militars. En concret, el Pressupost per a 2006, va significar un augment

Paraules per l'esperança? Rebeca Tomas

Nota de premsa - 11 de juliol de 2006

S'incompleix un mandat del Congrés dels Diputats

El govern no vol explicar perquè 1 de cada 4 euros a R+D s'han dedicat a despesa militar

El Govern espanyol es va comprometre a elaborar un informe sobre els programes de R+D+i del Govern, especificant-ne els que són de caràcter militar i civil. Aquest informe havia de ser enviat al Parlament en el primer semestre de l'any 2006, fet que encara no s'ha produït.

de la despesa de R+D militar en un 27% (1.648 milions d'euros en total) la qual cosa significa tres vegada més que la quantitat dedicada a recerca bàsica. Això significa que, segons el darrer Informe de l'OCDE, l'Estat espanyol és el membre de la Unió Europea -i el segon estat desenvolupat, superat només pels EUA- que més esforç dedica, en percentatge del PIB, a R+D militar.

Des de la Campanya "Per la Pau: prou investigació militar, impulsada per la Fundació per la Pau, i participada per més de 40 col·lectius i ONGs d'arreu de l'Estat, volem posar de relleu, una vegada més, l'incompliment de la promesa electoral del PSOE de "reubicar les corresponents despeses militars destinades a la fabricació d'armament en el lloc adequat". A aquest incompliment, cal afegir ara, el menyspreu per l'expressió de la sobirania popular representada al Parlament, en no crear la Comissió d'Estudi per avaluar, especificar i ser més transparents en la despesa dedicada a R+D.

Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 2.5 Espanya

Sou lliure de: copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra fer-ne obres derivades

Amb les condicions següents:

Reconeixement. Heu de reconèixer els crèdits de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Compartir amb la mateixa llicència. Si altereu o transformeu aquesta obra, o en genereu obres derivades, només podeu distribuir l'obra generada amb una llicència idèntica a aquesta.

El Palinuro a Tarragona

Josep Maria Yago

El passat 28 d'agost arribava a Tarragona un nou vaixell de guerra. El Palinuro.

A les 8 del vespre hi va haver una recepció per a les autoritats dalt del vaixell. La Coordinadora no hi va faltar, si bé, sense pujar-hi.

No vam veure massa gent coneguda. Ni el subdelegat de govern, ni la delegada de govern de la Generalitat, ni l'Alcalde, ni massa regidors de l'Ajuntament, cap dels partits de l'oposició ni del PP. Tan sols vam veure, suposem que en representació del consistori, el regidor Santi Pallàs i, vès quines coses, el regidor Albert Vallvè. No el regidor "castrense", ni el responsable de la guardia urbana, el regidor

responsable de CULTURA.

També hi va anar el president de l'Autoritat Portuària. Si, d'aquell ens que "no té mai res a veure amb els vaixells de guerra perquè els porta la comandància de marina". Dons bé, aquest cop, l'Autoritat Portuària era l'amfitrió, portà el Palinuro per reforçar les línies comercials amb Livorno.

El caràcter militar del vaixell, tan ben dissimulat, es va posar de manifest a l'hora d'arriar la bandera. A la solemnitat de l'acte s'hi afegia la presència d'un grup de mariners formats amb els seus fusells ametralladors.

La caiguda del mur de Berlin, va ocasionar un replantejament del paper dels blocs militars i dels exèrcits per garantir el ingents beneficis de la indústria de l'armament.

Intentar convèncer a la població en el sentit que els exèrcits s'havien d'encarregar de suposades "tasques o missions humanitàries", enlloc de "defensar-nos" del risc dels anomenats "països de l'est", va contribuir a assignar-li aquest nou paper però no fou fins la troballa d'un nou enemic, el "terrorisme internacional", que es va trobar la solució, la fórmula per intentar demostrar la necessitat, la imprescindibilitat, dels exèrcits. L'11-S contribuiria decisivament a confirmar-ho.

El "terrorisme internacional", "islàmic" en funció de la conveniència, es va convertir en l'excusa per justificar tot un seguit d'"atacs preventius" (Afganistan, Iraq...) i, alhora, per impulsar una estratègia de retallada de llibertats i criminalització de la dissidència (amb "ordenances cíviques" importades dels Estats Units, incloses). La repressió dels moviments socials en el mes de juny de 2001 a Barcelona o en el mes de juliol, també del 2001, a Génova, convertí en una realitat el procés de "militarització de la policia i policialització de l'exèrcit".

En el marc d'aquest procés, a l'estat espanyol, més tard, vindria el desplegament de l'exèrcit per protegir refineries i altres infraestructures, per protegir la tanca fronterera a Ceuta i Melilla

o els convenis de Defensa amb alguns ajuntaments per "reservar" places de la guardia urbana per militars professionals. Aquests dies, amb motiu dels incendis a Galícia, hem assistit a una nova volta de clau: Defensa planteja la creació d'una unitat ràpida d'intervenció que hauria de tenir atribucions policials per controlar l'accés de la ciutadania a determinades zones, identificació de "sospiñosos", etc. En el ben entès que el que no farà és, justament, apagar focs.

A Tarragona, ja fa temps, que se'ns presenta un aspecte dels exèrcits, els vaixells de guerra, com quelcom inevitable i beneficiós, sobretot, per a la butxaca, prescindint del fet que no són més que eines de mort i destrucció.

Entretant, com no, la despesa militar, va augmentant: més d'un bilio de dolars a tot el món o més de 21.000 milions d'euros a l'Estat espanyol o sigui més de 58 milions d'euros diaris. Més d'una tercera part de la despesa en investigació i desenvolupament dedicada a temes mili-tars. Una

notable inversió en mort i patiment i, alhora, una ingent malversació de recursos per a sanitat, educació, cultura, prevenció i resolució de conflictes

Ara hem conegut la visita d'un vaixell. Un bell vaixell, tot sigui dit. Un veler per ser més exactes. La llàstima és que aquest veler no és de cap grup ecologista, d'investigació marina o de cap grup esportiu. El vaixell que arribarà és el Palinuro, el vaixell

escola de la marina de guerra italiana. A hores d'ara no sabem si hom ha previst visites d'escolars (com quan va venir el submarí militar Marsopa S-63) però ens consta que ja hi ha prevista una recepció oficial a les autoritats. Un cop més, es preveu una operació de marqueting per despistar, per fer passar per necessària i útil una peça de la maquinària dels exèrcits.

Operació de marqueting com la que és farà per justificar l'enviament de tropes espanyoles al Líban en el marc d'una resolució del consell de seguretat de la ONU que passa de llarg per les causes del conflicte, que evita mencionar la responsabilitat d'Israel en els atacs i en la destrucció, que contempla controls, tan sols pel país agredit, el Líban, i que anomena "forces d'interposició" el que realment actuarà com a forces d'ocupació.

Un cop més hem d'aixecar la nostra veu per dir: Exèrcits i vaixells de guerra ni en missions "humanitàries" ni per fer bonic. Dissolució i reconversió per a usos civils.

Breus**Resolució 1701**

El passat 17 de juliol fou el darrer dijous en què ens concentràvem a l'estàtua dels despallats en suport a Palestina i el Líban.

Vam aprofitar per explicar que la resolució del Consell de Seguretat no suposa l'acabament de la violència perquè no va a les arrels del conflicte.

Parteix del supòsit que Hezbollah és el responsable de tot al segrestar els soldats israelians i exigeix el seu alliberament. De l'alliberament de presoners d'Israel diu que "se n'haurà de parlar".

La resolució invita la comunicat internacional a finançar la reconstrucció del Líban com si fós aquest ens qui ha bombardejat les ciutats i les infraestructures civils i no Israel.

Contempla el bloqueig del subministrament d'armes, com no, únicament, al territori libanès i col·loca les forces d'interposició, també, únicament, en aquest territori.

Parla de la sobirania del govern libanès però posa les forces d'interposició sota comandament francès.

Alguns analistes han dit que, d'aquesta manera, no s'acabarà la violència i que les forces d'"interposició" es convertiran en forces d'ocupació.

màxim comú múltiple**Un dia normal en Palestina**

Reproduïm la carta d'una voluntària en un camp d'estiu per a nens de la Xarxa d'enllaç amb Palestina, a Nablús, Cisjordània. En la carta explica la destrucció de diferents habitatges, entre ells el d'un dels voluntaris palestins, i amic d'Amaia, Fawaz.

Este verano he pasado tres semanas en la ciudad palestina de Nablus, en Cisjordania, trabajando como voluntaria en un campamento de verano para niños de una campo de refugiados. La experiencia me sirvió para conocer más de cerca la realidad de los habitantes más maltratados de estas tierras en conflicto.

Pero hoy no escribo para relatar esta experiencia. La noche del sábado al domingo las fuerzas del ejército israelí destruyeron el edificio de uno de los voluntarios locales que trabajaba con nosotros. Todas las familias residentes, y gran parte de los vecinos, despertaron aterrados a las 2.15 de la madrugada por el sonido de los altavoces de los soldados vociferando el nombre de dos personas que buscaban. El siguiente sonido, que les hizo salir despavoridos, fue el de un bulldozer destruyendo una de las paredes del edificio. En vez de irrumpir hogar por hogar, tal y como es habitual, esta vez procedieron a la destrucción del edificio, sin dejar a sus habitantes recoger ninguna de sus

pertenencias. Pero lo peor, y los más cruel, fue que tras comprobar que las personas buscadas no se encontraban allí, no contentos con el terror provocado, hicieron venir una excavadora y la destrucción prosiguió durante 12 horas hasta completarse.

Durante esta operación los soldados tomaron como base la escuela adyacente donde todos nosotros, los voluntarios internacionales, solíamos alojarnos. Y desde ella dispararon a los niños que les tiraban piedras para protestar contra semejante injusticia; dieron muerte a uno - 15 años- y detuvieron a unos 18 - todos menores-.

Me parece de una deleznable obviedad tener que señalar ,hoy desde aquí, que las 125 personas que vieron sus 20 viviendas y 8 de sus coches hechos trizas, eran gente normal y completamente inocente. Gente inocente que no pudo contener las lágrimas frente a la caprichosa y cruel destrucción, en pocas horas, de sus hogares construidos con el esfuerzo de años.

Y las posibilidades de una denuncia eficaz y una indemnización son nulas, ya que ésta es sólo una de las 13.000 casas destruidas en un lugar donde la gente "normal" parecen no tener derechos. Tristemente, se trata de un día normal en Palestina.

Manifest "Paraules per la Pau"

Tarragona acull regularment en el seu port vaixells militars de l'OTAN sense cap control sobre el seu tipus d'armament i amb la possibilitat que alguns siguin de propulsió nuclear.

L'Alcalde de la ciutat, Joan Miquel Nadal, i el President de l'Autoritat Portuària, Lluís Badia, han realitzat força gestions amb autoritats militars a Washington per tal que Tarragona esdevingui seu logística dels vaixells de la VI Flota dels EE.UU.

Els arguments per explicar aquestes gestions s'han basat en suposats beneficis econòmics per a la ciutat, han donat pas a d'altres que ens presenten els vaixells de guerra com a garants de dubtoses operacions "humanitàries", i, més endavant, als que fan referència a "obligacions derivades de convenis bilaterals entre Estats"; tot barrejant-ho amb l'espectacle de veure màquines

flotants sofisticades o comèdies propagandístiques sobre voluntariosos marins que fan tasques socials. Finalment, la experiència dramàtica de pobles oprimits com l'iraquí i l'afganès -convertits en víctimes de "danys col·laterals"- mostra la crua realitat i fa caure la disfressa: els vaixells i els seus tripulants no són més que eines de matar.

Les escales que, fins el moment, feien les embarcacions estaven considerades de rutina, utilitzant els serveis portuaris per aprovisionament i per fer les reparacions que consideraven adients, a banda d'operacions més opaques que, clar està, no transcendeixen. En aquest sentit, i com a exemple, aquest estiu (després que passés) els diaris ens informaven de transports de tropes utilitzant port i aeroport del Camp de Tarragona.

La presència dels vaixells de la VI Flota dels

EE.UU. i de l'OTAN no ens agrada pel que suposa de militarització de la ciutat; per la nostra disposició a viure sense la protecció dels armaments; perquè no creiem en la força per a vèncer sinó més aviat en el diàleg per a convèncer; i per la manca d'informació i el secretisme inherent a la lògica militar que, a més, comporten riscos importants per a la població. Pensem que la Pau i la seguretat dels nostres familiars, amics i veïns són massa importants per deixar-les en mans dels polítics professionals que sovint només es preocupen d'aconseguir quotes de poder per posar al servei dels seus interessos personals o de grup.

Si creus que tens alguna cosa a dir vine cada primer diumenge de mes a les 12 h a la Plaça de la Font a

Paraules per la Pau